

I loved the hedge
Loved the scents
the colours
in winter flowers on the window
I didn't like my bed
out of that
the sleepless me.

I loved the distance
loved outside
not to keep indoor
a way out seeking,
that was me.

I loved elated
cheerful playing
freedom all around
looking everywhere
searching, seeking.
find my way,
away was I.

I loved running
playful jumping.
I loved the ladybirds
counted their dots,
My dot was no more

And I thought:
a thousand things
what I didn't know
not conscious
unwittingly,
imaginative me.

Regrettable sheep
so innocent
to deceive
those who lie so
packed in a model
of people
the pinched,
robbed me.

For people so scared
without knowing it
without understanding
just with feeling,
the suffocating me.

The cramp inside
spasmodic hide
laughing muscles at full strength
in all strength.
of fear,
the anxious me.

And I prayed
thousands of words
in songs so beautiful
in shape, on rhyme,
in poem,
the credulous child.

And I sang
mouth wide open
eyes happy
sometimes closed
decided to adjust at,
the observant me.

Vibrating string
is it really true
are this people
living creatures
from inside so dead
quite common
cleansed from outside
but not pure,
the tiny,
not being equal to them me.

I love probity
of sincerity
I've my word
never said,
the docility me.

But if I'm free
what I love
then I will say
Your Word of Faith
to all people
who without words
can understand
and see with feeling
what I mean.

Ik hield van de heg
hield van de geuren
de kleuren
in de winter bloemen op de ruit
ik hield niet van mijn bed
daar wil ik uit,
de slapeloze mij.

Ik hield van de verte
hield van buiten
niet binnen te houden
een uitweg zoekend,
dat was ik.

Ik hield van uitgelaten
vrolijk tollend
vrijheid rondom
overal kijken
speuren, zoeken
vinden mijn weg,
weg was ik.

Ik hield van lopen
dartel springen
ik hield van beestjes
van onze lieve Heer
telde de stippen,
mijn stipje was niet meer.

En ik dacht:
duizend dingen
die ik niet wist
niet bewust
onderbewuste,
fantasierijke ik.

Het arm-zalige schaap
onnozel
om te bedriegen
zij die zo liegen
in een model
van mensen verpakt
ingepakte,
ingepakte ik.

Voor mensen zo bang
zonder het te weten
zonder verstand
alleen gevoel,
de verstikte ik.

De kramp van binnen
krampachtig verstoppen
lachspijeren op volle toeren
over m'n toeren
van de angst,
de angstige mij.

En ik bad
duizenden woorden
in liedjes zo mooi
in vorm, op rijm,
in gedicht,
het goedgegelovige wicht.

En ik zong
mondje wijd open
ogen blij
soms gesloten
besloten om aan te passen,
de oplettende mij.

Meetrillende snaar
is het echt waar
zijn dit mensen
levende wezens
van binnen zo dood
doodgewoon
van buiten schoon
doch niet gereinigd,
de nietig,
niet tegen hen opgewassen mij.

Ik hou van eerlijk
van oprecht
heb mijn woordje
nooit gezegd,
de gezeglijke mij.

Maar als ik ben vrij
waar ik van hou
dan zal ik zeggen
Uw Woord van trouw
aan alle mensen
die zonder woorden
kunnen verstaan
en zien met gevoel
wat ik bedoel.
